

underskrevne Artikler, hvori der er klaget over et bestemt og, som det forekommer mig, indtil det bliver nærmere gjendrevet, uhyggeligt Forhold. Jeg vilde ønske, at den ærede Minister snarest muligt vilde lade denne Sag undersøge, for at de Vedkommende, hvis de have udtalt slige Beskyldninger offentlig uden Grund, kunde blive tilstrækkeligt tilbageviste, medens det paa den anden Side kan blive seet og erkjendt, at vi, der have fremsat det Forslag, her er under Omtale, heller ikke have kunnet handle anderledes, saalænge slige Beskyldninger ikke vare gjendrevne. Jeg har ikke tænkt mig, at man ikke skulde kunne hve en Mand en Godtgjørelse for et saa omfattende Arbeide, fordi ikke Alle vare tilfredse med dets Udførelse; det opnaaes aldrig, og det er ganske vist, at Mange af dem, som ville have Krav tilfredsstillede, gjøre ubillige Forbringinger, men naar der er fremkommet en Beskyldning om Uretfærdighed, har jeg ikke kunnet undlade at stille dette Forslag. Det forekommer mig, at det maatte være muligt at faae dette Punkt nærmere oplyst, inden denne Sag endes, og kunde man derved faae Beskyldningen tilbagebreven som uhjemlet og uretmæssig fremsat, kunde det efter min Mening gjøre et berettiget Omslag i Stemningen. Jeg skal tillade mig at sætte den ærede Minister i Besiddelse af de Blade, hvori de omtalte Anker staae, da det ikke er vist, at han har kjendt disse Artikler eller disse Blade. Med Hensyn til den Artikel, der blev oplæst af den ærede Minister, skal jeg iøvrigt fremhæve, at den ærede Minister selv yttrede, at den hidrørte fra Mænd, som havde været Medlemmer af den Commission, der havde udført det omhandlede Hverv i Skanderborg Amt. De have altsaa været Parter i Sagen, og uden at jeg i mindste Maade vil forsøge paa at bedømme, hvad de have sagt, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at de ikke kunne kaldes upartiske Dommere i den Sag, de selv have været med at udføre. — Naar den høitærede Minister meente allerede ved første Behandling at have imødegaaet de Anker, jeg her har fremsført, maa jeg endnu

bemærke, at dette er en Feiltagelse, thi de Ting, som jeg idag har omtalt, ere først fremkomne, efterat denne Sag havde været til første Behandling her i Thinget. Jeg skulde som sagt ikke oftere have hævet min Nøst i denne Sag, naar ikke disse Beskyldninger om Uretfærdighed vare fremkomne fra Mænd, som nyde en ikke ringe Anseelse blandt deres Sævnlige i den vedkommende Egn. — Jeg skal endnu kun tilføie, at naar den ærede Minister kom med et Forslag, som var motiveret ved, at den vedkommende Mand havde lidt Tab ved sit Arbeide, og naar dette blev nærmere bestemt, skulde jeg være med til at stemme derfor.

Ordføveren: Jeg troer at tale i Udvalgets store Fleertals Navn, naar jeg siger, at Udvalget ikke paa nogen Maade har villet opkaste sig til Dommer imellem dem, der have klaget, og den Mand, der har været Formand for Erstatningscommissionen. Det vilde have været et uoverkommeligt Arbeide for Udvalget at anfille de Undersøggelser, som i saa Henseende vilde være nødvendige, alene for en eneste Sags Vedkommende. Alt det, der er nødvendigt for at fælde en nogenlunde begrundet Dom, om de fremsatte Klager ere rigtige eller ikke, vilde kræve et omfattende Arbeide, og vi have ikke været i Besiddelse af saadanne Oplysninger, som i den Henseende vare nødvendige; Udvalgets Fleertal har imidlertid heller ingenlunde, idet det tilraader at vedtage Ministerens Forslag, villet tilraade at give en Nationalbelønning, eller ved at votere de 3000 Rd. villet give en ubetinget Dom om, at Alt, hvad der var foretaget af Commissionen, kunde staae den allerstrengeste Prøve; Udvalget har slet ikke villet indlade sig derpaa. Det er muligt, at enkelte Ytringer i Motiverne kunne have givet ærede Medlemmer Anledning til at komme ind paa dette hele Spørgsmaal, men det forekommer mig, at, efterat flere Medlemmer have udtalt sig, og den høitærede Finantsminister ganske naturligt fra sit Standpunkt har maattet hævde den Mand's Fortjenester, der har udført dette van-